

KLAU?TUKAS

Pažinimo raktas yra klaustukas

Nepriklausomas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraštis Nr. 26(38) 03-12-19

Kalėdinis „Klaustukas“ supažindina su tradiciniais pirmojo puslapio skaitymais - „Redakcijos žodis“ ir „Gimnazijos įvykių [kronika](#) - lapkritis, gruodis“, pasakoja apie gimnazistų [krikštynas](#) ir mūsų mokyklos [penktokus](#). Rasite pokalbį su ekstremalų sportą - skraidymą pamėgusia [dešimtoke](#). Apie [mokytoja](#), kuria žavimasi, kuri traukia Jūsų dėmesį. Kitas interviu su buvusiu [klaustukiete](#). Jei norite pasitikrinti savo žinias apie [AIDS](#), Jūsų laukia testas. Simono Daukanto 210 -ųjų metų [minėjimo](#) popietė. Moksleivių taryba [informuoja](#) apie moksleivių tarybų susitikimą Garliavoje. Žavus, draugiškas ir ... [sportiškas](#), Kas? bei sporto [kaleidoskopas](#).

Redakcija:

**Vilma Biekšaitė, Rusnė Mikiškaitė,
Dovilė Staknytė, Aistė Dainauskaitė,
Kristijonas Kancleris,
Viktorija Čijunskytė, Rytis Komičius.**
Klaustuko vadovė: **Birutė Paltanavičienė**

Redakcijos žodis

*Už aprasojusio lango - didelės ir drėgnos snaigės.
Paimsi kelias, suspausi delne - liks tik tyro vandens lašas -
mažytė ašara.
Akys nukrypsta į dienoraštį, kuriame ilsisi vasaros akimirkos
- nerūpestingumo ir vėjavaikiškumo.
Tačiau suprantu: kai atrodo, kad laikas sustoja (nors jis
niekada nesustoja), neverta atsisukti atgal ir gailėtis.
Pažvelk į priekį - žemė visai nešalta ir nedarganota. Virš jos
sklando Kalėdų dvasia.
Pažvelk - jau žiebias stebuklinga kalėdinė žvaigždė.
Išeik - po kojom girgžda sniegas.
Tu ne vienas - kažkas ateina... Lauk...*

Rusnė

*Apsižvalgyk. Ramu.
Išgirsk. kaip krinta snaigės.
Nors rodos, kad aplink tylu.
Išgirsk. kaip mirksi žvaigždės.
O kai žvaigždėtas skliautas šauks į sapną,
Kai rūpesčių pasaulis bus toli toli.
Kai žvaigždės sumirksės dešimtą kartą,
Tu atsidursi pasakų šaly.
Blakstienomis paliesi šaltą sniegą.
Bet bus, tau šilta lyg mamos glėby.
Kalėdų naktį tylią tylią
Svajonės išsipildys, jei tu jų turi.*

Justina

Žiema

*Išeinu. Į baltą žemę...
Baltas sniegas šypsni kelia.
Vėl minkštu taku einu.
Kur keliausiu - nesvarbu.
Glosto snaigės mano veidą.
Kur ir kam iškrėst išdaigą?
Gal iš džiaugsmo augs sparnai?
Ką tai reiškia - nežinau.
Ajajai, kaip rankom šalta!
Eikim šokt visi kartu!
O aplinkui - balta balta.
Lauksim Senio dovanų.*

Greta Lietuvninkaitė, 6b klasė

Žiema

*Čiuožia rogės,
Slysta slidės,
Eglė spindi gražumu.
O vaikučiai labai laukia
Daug Senelio Dovanų.
Krinta baltos snaigės,
Sukasi ratu,
Ir tave jos kviečia
Švęst Naujų kartu.*

Juozas Gliėbus, 6b klasė

Gimnazijos gyvenimo kronika.

Lapkritis - gruodis

Lapkričio pradžioje 5b klasė buvo išvykusi į Europos parką, o 7a klasė surengė „Akvariumą“.

Lapkričio 13 d. gimnazijoje vyko informatikos olimpiada.

Lapkričio 13 d. 3a klasė Jaunimo teatre žiūrėjo spektaklį - R.Blaumano „Siuvėjų dienos Silmačiuose“.

Lapkričio 14 d. mokyklos skaitykloje vyko popietė Kazio Binkio 110 -ųjų gimimo metinių proga. 5d klasės moksleiviai inscenizavo K.Binkio eiliuotą pasaką „Baltas vilkas“.

Lapkričio 15 d. Garliavoje, J. Lukšos gimnazijoje, šešių gimnazijų moksleivių atstovai pasirašė bendradarbiavimo sutartį.

Susitarta:

- 1) dalintis veiklos patirtimi bei vykdomomis inovacijomis,
- 2) organizuoti bendrus kultūrinius ir sportinius renginius,
- 3) keistis moksleivių delegacijomis, dalintis įvairiapusiška moksleivių tarybų veiklos patirtimi bei pasiekimais. Toj sutartyje yra ir mūsų gimnazistės V.Čijunskytės parašas.

Lapkričio 20 d. vyko renginys, skirtas tarptautinei Tolerancijos dienai. Renginyje dalyvavo ir kitų rajono mokyklų mokytojai, moksleiviai. Buvo skaitomi pranešimai, pristatomi projektai, vaidinama, dainuojama.

Lapkričio 21 d. 1a klasė lankėsi Vilniaus, Universitete, aplankė dailės parodas Šiuolaikinio meno centre.

Lapkričio 28 d. 8a klasės surengė „Akvariumą“.

Lapkričio mėnesį 7a klasė žiūrėjo filmą „Gelmių vaiduoklis „Titanikas“. 6e klasė Kultūros rūmuose klausėsi Vidaus reikalų ministerijos orkestro koncerto.

Gruodžio 1 d. buvo pažymėta pasaulinė AIDS diena. Moksleiviai kūrė eilėraščius, piešė. Devintųjų klasių moksleiviai vaidino pagal savo sukurtą scenarijų. Geriausiai pasirodžiusia pripažinta 1a klasė.

Gruodžio 10 d. mūsų gimnazijoje vyko matematikos viktorina „Skaičiai, raidės ir mankšta viskas sveikame kūne“. Dalyvavo Lentvario M.Šimelio, Lentvario H.Sinkevičiaus, Trakų vidurinės ir mūsų vienuoliktokai. Šeimnininkai visas prizines vietas atidavė svečiams.

Be to, buvo eksponuotos moksleivių darbų parodos matematinėmis temomis.

Gruodžio 13 d. gimnazijoje vyko matematikos olimpiada.

Gruodžio 13 d. gimnazijoje vyko rajoninė informatikos olimpiada. Sveikiname **E.Malčių** (7b) ir **Martyną Tandzegolskį** (2a) nugalėjus savo klasių grupėse. **Martynas Tandzegolskis** iškovojo teisę dalyvauti informatikos olimpiados respublikiniame etape.

Gruodžio mėnesį Tolerancijos mėnesiu pavadino 1a klasė.

Gruodžio mėnesį dailės mokytojos Astos Naruševičienės bei darbų mokytojų Ritos Aziulevičienės ir Rasos Kondrotienės vadovaujami moksleiviai papuošė mokyklą Kalėdų šventėms. Klasės ruošiasi karnavalui.

Krikštynos ar Košmaras Birutės gatvėje

Tą ankstų spalio 30 -osios rytą prie gimnazijos pradėjo būriuotis dešimtokai. Vaizdas buvo kaip iš Stephen'o King'o romano... Bet mano rytas prasidėjo ankstėliau.

Išpiltas šalto prakaito, pašokau iš lovos. Paklaikusiomis akimis apsidairiau po prieblandoje skendintį kambarį. Gatvėje vis dar degė žibintai, o juos apglėbusi tamsi migla laikė. Buvo tylu ir ramu, tik kur ne kur užsilikę medžių Lapai šnarėjo. Staiga nugara perbėgo Šiurpas ir nulėkė į virtuvę. Aš nuėjau paskui įberti jam maisto į dubenėlį. Pats taip pat papusryčiau ir, užsimetęs chalata (1a klasės tos dienos apranga), patraukiau į „darbą“.

Pakeliui sutikau keletą savo „bendradarbių“, taip pat vilkinčių chalatais. Visi nuėjome liūdnai panarinę galvas, kupini blogų minčių ir būgštavimų... Keistais kerais dvelktelėjo vėsus vakaris, po gatvę išnešiodamas sudžiūvusius lapus. „Reikėjo pasilikti namie“, pamaniau sau. Netrukus iš tako, kuriuo ėjome, beliko siauras takelis su keliais senais medžiais pakraštyje.

Švito... Pro besisklaidančias ūkanas jau galėjai išvelgti gimnazijos mūrų kontūrus... Tą akimirka, kai mes dar nebuvo tikri dėl savo sprendimo ten eiti, gretimuose kiemuose pasigirdo šūksmai, klyksmai ir riksmi, lydimi kitų įtartinų garsų. „Matyt, likusioji mūsų kompanijos dalis jau čia“, - šmėkštelėjo mintis, bet taip pat greit ir dingo, vos tik mūsų akys vėl nukrypo į mokyklos pusę. Dabar pro miglą išvelgėme daugybę tamsių siluetų. Susižvalgėme tarpusavyje. Gal bėgti? Bėgti atgal į namus? Tačiau tokiam poelgiui jau buvo per vėlu. Bandėme kovoti... Deja, nesėkmingai.

Surištus, supančiotus ir ištėpliotus mus, vargšus pirmokus, bjaurūs antrokai vedė... Na, velniai žino, kur jie mus norėjo nuvest ir ką dar būtų darę, jei nebūtų nuskambėjęs skambutis.

Bet neišgelbėjo jis mūsų nuo tolesnių kančių. Netruko perbėgti 45 minutės, vėl buvome surakinti ir suginti į biologijos kabinetą. Ten mūsų laukė vaisės. Ir aš ten buvau, pelynų arbatos ragavau, per barzdą varvėjo, burnoj neturėjau...

Blaškydamiesi po mokyklą, kaip įmanydami stengėmės nepakliūti į nedraugų akiratį. Deja, niekas negelbėjo. Šalti ir nepalaužiami buvo mūsų krikštatėviai. Galop saulė pasuko vakaro laidos link. Maniau, jau niekas nenustebins, pripratau prie visą dieną kankinusios baimės ir nerimo. Bet kur tau!

Vakare kaip kokie vaikai po du buvome suvesti į Aktų salę. Ten iš mūsų draugiškai pasityčiojo, maža to - apliejo vandeniu! Ir maža to? Dar turėjome pasižadėti viską sutvarkyti..

Taip ir maniau, kad tas sapnas nieko gero nežada.

Kristijonas Kancleris ir Jurgis Alvikas, 1a klasė

Krikštatiuvių pasiteisinimas

Virė virė košę vaikai atsilošę... O pelytė, užuot atnešusi vandenėlio, išsinešė visą puodą su šiuo gardumynu. Košelės tikrai būtų užtekę visiems, deja, jos neparagavo niekas.

Kad ir labai keista, patiekalas, skirtas fuksų įšventinimui į tikrus gimnazistus, nenukeliavo tiesiai į klozetą. Matyt, per tirštas buvo. Košelė (vėl labai keista) buvo nunešta į lietuvių kalbos kabinetą, tiesiai pas fuksų auklėtoją! Žinoma, ten ji savo kvapu „pradžiugino“ abiturientes, kurių išpuikusios noselės tokių mišinių negailėjo pakęsti. Kur paskui nukeliavo košelė, vadovėliuose nerasite parašyta.

Mes tik galime paaiškinti, kad gamindami šį netradicinį patiekalą, dėjome miltų, kiaušinių, pylėme vandens, aliejaus, pomidorų padažo ir dar šio to. Turėjo būti gardu, - tik tas kvapas masino pelytę. Apgailėstaujame, kad fuksams košelės neteko. Vis dėlto krikštas įvyko: pirmokai gavo įkišti savo baltas rankes tiesiai į žalių kiaušinių, vandens ir šviežutėlių žarnų mišinį! Puikumėlis arbata, bir bir, šliūkšt, žlegt!

Krikštatiuvių vardu – **Rusnė**

Epilogas

Visą krikštynų dieną pirmųjų klasių gimnazistai kankinami visais įmanomais būdais: fizinės rungtys, apipaišyti veidai, netradiciniai gėrimai ir kt. Tačiau vakare laukia šventinė programa! Šįmet pirmokams buvo pasiūlyta turbūt aktualiausia tema Lietuvoje - „Ateiviai“ (aktualu politikoje, ekonomikoje ir kt.), Taigi krikštijamieji turėjo pristatyti savo planetą, paruošti dovanų Žemės planetos gimnazijos direktorei ir vaidinimus. Turėjome progą pažiūrėti interviu – antrųjų klasių gimnazistai klausinėjo pirmokus, ką jie žino apie savo mokyklą.

Po visų linksmybių atėjo metas duoti įžadus. Pirmokai nenorėjo prižadėti antrokams neįmanomų dalykų, už tai jų laukė bausmė - šaltas dušas.

Vis dėlto šventė buvo puiki. Gal nemokėjome už šią šventę tinkamai padėkoti antrųjų klasių moksleiviams ir jų auklėtojoms, tai bent dabar, per laikraštį, visų pirmokų ir jų auklėtojų vardu dėkojame. Be tos šventės mūsų gimnazija būtų nykesnė ir nuobodesnė.

Inesa Gailevičiūtė ir Viktorija Čijunskytė, 1 b klasė

[Turinys](#)

Penktokai

Rugsėjo 1-ją į mūsų gimnaziją atėjo 117 penktokų - judrių, triukšmingų, gabių, net talentingų, išsigandusių, bailių, drąsių, daug žinančių ir norinčių dar daugiau sužinoti, tinginėlių ir kitokių.

Pirmasis trimestras penktokų adaptacijos laikotarpis. Mes juos stebime, ir jie mus stebi, stengiasi išsikovoti vietą, reikalauja dėmesio, atidos ir meilės. Kiekvienas nori būti išklausytas, išgirstas, pastebėtas ne rytoj; o šiandien, šią minutę. Ir taškas. Kaip sekasi penktokams mūsų mokykloje?

5a klasė

Mūsų klasė draugiška, joje mokosi 31 mokinys. Esame sportiški, mylintys vienas kitą, tačiau triukšmingi ir padūkė. Šioje mokykloje mums labiausiai patinka kūno kultūros, istorijos, dailės, lietuvių kalbos pamokos. Patinka valgykla, pertraukų metu skambanti muzika, geri mokytojai. Esame nepatenkinti, kad vyresnių klasių moksleiviai stumdosi, kad pertraukų metu koridoriais tenka brautis.

Mūsų auklėtoja Danguolė Januškevičienė yra miela, graži, maloni, protinga, gudri, sumani ir turi gerą humoro jausmą.

5b klasė

Mūsų klasėje mokosi padykę, greituoliai ir linksmuoliai, nemėgstantys juos stumdančių „dičkių“, kurie valgykloje išmeta iš eilės ar pakiša koją bėgant ilgais mokyklos koridoriais. Nepasimesti mokykloje ir nugalėti visus sunkumus mums padeda auklėtoja Danutė Debesienė. Ji mums atveria skaičių šalies vartus, pro kuriuos noriai žengia visi. Mūsų auklėtoja judri, švelni ir maloni, linksma ir gera. Be matematikos, dar mums patinka muzikos, dailės, darbų pamokos.

5c klasė

Esame šios gimnazijos pagrandukai kūrybinga, muzikali, mėgstanti sportą klasė. Visi 28 moksleiviai mylime ir gerbiame savo auklėtoją Jelizavetą Tumlovskają, gerą, pastabią ir aktyvią. Auklėtoja įdomiai veda klasės valandėles, organizuoja išvykas. Jau spėjome apsilankyti Europos parke, susipažinome su Trakais. Mes stropiai ruošėmės ir dalyvavome matematikos viktorinoje. Mokykloje mums patinka renginiai, standai, o nepatinka, kai vyresnieji mokiniai stumdomsi, kad aprašinėti stalai. Gimnazijos laikraštyje norėtumėm rasti straipsnių apie mokyklos istoriją, apie mus pačius, apie mokytojus, gerus ir blogus vaikus, kryžiažodžių.

5d klasė

Mes - 32 dainininkai, aktoriai, vikruoliai, kartais - pramuštgalviai, Šioje mokykloje mums linksma, greitai bėga laikas. Patinka nauji draugai, direktorė, tie mokytojai, kurie šypsosi, Mums įdomios istorijos, lietuvių kalbos, etikos, dailės, matematikos pamokos, patinka kūno kultūra ir darbai. Esame saugūs, visiškai nieko nebijom. Nemalonu būna grūstis ant laiptų arba kai gauni blogą pažymį.

Mūsų auklėtoja Bronė Petronienė - pati geriausia ir gražiausia. Ji visą laiką šypsosi, visada geros nuotaikos, energinga. Mus auklėtoja paguodžia, mums pataria (kaip mamytė).

Penktokų mintis apibendrino ir užrašė:

Jovita Švabauskaitė (2a), Dovilė Staknytė (2a) ir Rytis Chomičius (3c)

[Turinys](#)

Skraidanti dešimtokė

Ekstremalų sportą pamėgusi Milda Mackonytė mokosi 2a klasėje. Anksčiau Milda domėjosi jojimu, o dabar drąsiai sėdasi į lėktuvo piloto kėdę. Tikrą oro erdvę jau spėjo patirti nusileisdama parašiu.

R.M. Milda, papasakok, kaip viskas prasidėjo? Kaip pavyko įgyvendinti svajonę?

M.M. Nuo mažens mane traukė dangus. Jausdavau nostalgiją, kai, žvelgdama pro kambario langą į dangų, matydavau skraidančius lėktuvus. Klausdavau savęs, kodėl ir aš negalėčiau atsidurti piloto vietoje. Žinoma, tėvai į tokias užgaidas numodavo ranka.

Kartą, būdama maža, pasidariau iš popieriaus sparnus ir bandžiau nuskristi nuo stalo. Nepavyko.

Prieš metus sužinojau, kad netoli yra lakūnų mokykla „Vilniaus aeroklubas“ (iš tiesų jis yra Paluknyje). Pasidomėjusi sužinojau apie kosmines mokymosi kainas (skraidymo pamokos, instrukcijos kainuoja apie 1500 litų per mėnesį, benzinas valandai skrydžio - 300 litų). Visgi nenuleidau rankų. O išeitis buvo: pasirodo, Paluknyje veikė stovykla vaikams iki 16 metų, kurioje mokoma skraidyti sklandytuvu.

Stovykla vyko liepos - rugpjūčio mėnesiais, bet skraidyti neleido dėl Biržų rajone įvykusios avarijos. Matoma, kad sklandytuvai LAK -16 (kalakutai), esantys aeroklube, nepatikimi. Klausimas, ar leisti vaikams skraidyti „kalakutais“, sprendžiamas iki šiol.

Stovykloje įgijau žinių, reikalingų lėktuvo pilotavimui. Mane sužavėjo aerodromo aplinka: visi ten labai draugiški. Praktiškai aš ten vienintelė mergina (buvo dar kelios, tačiau jos nerodė didelės iniciatyvos ar noro). Dažniausiai būdavau tarp vaikų, bet nesijaučiau nejaukiai, atvirkščiai - patikdavo draugiškas elgesys. Vis dėlto didžiuojuosi, kad esu raganaitė (išverstus lakūnų žargoną -skraidanti mergina). Tuo labiau, kad skraidančios panelės - nykstanti rūšis.

R.M. Kaip suprantu, noras skraidyti po stovyklos neišnyko. Ar dabar moki visą sumą už pamokas?

M.M. Na, ne... (Milda ilgai galvoja, kaip čia paaiškinti.) Po pirmo skrydžio instruktorius pasisiūlė ir toliau mane mokyti. (Pasirodo, gerasis dėdė instruktorius sumanė iš Mildos padaryti tikrą lakūnę, dalyvaujančią varžybose ir rimtai besimokančią pilotavimo.) Turbūt pastebėjo, kad labai noriu skristi, o juk neturėjau galimybės mokėti 300 litų už skrydžio valandą. Be to, skraidančių merginų Lietuvoje mažai.

Man aviacinis sportas labai patinka. Dabar įsėdusi į lėktuvą stengiuosi viską padaryti kuo tiksliau. Manau, tobulėju šioje srityje, o tobulumui ribų nėra. Man svarbiausia - rezultatai. Be to, nuostabus jausmas skristi virš debesų ar juose. Kartą skridau 4 km aukštyje. Ten jau retesnis oras, sunkiau kvėpuoti, tačiau vaizdas nepakartojamas: aplinkui driekiasi debesys, o viršuje - tik saulė.

R.M. Papasakok apie pirmąjį skrydį.

M.M. Pirmąkart pakilau lėktuvu visai neplanuotai. Nuvažiauvau į stovyklą viena, ir instruktorius pasiūlė. Buvo vasara, geras oras. Šiek tiek bijojau, tačiau didelis noras baimę nugalėjo. Kai atsidūriau danguje, stebėjau žemę iš viršaus ir žavėjausi. Pirmasis lėktuvas - paprastas, nedidelis prancūziškas Socato-Rally. Skrydžio metu kartais užguldavo ausis, labai reagavau į lėktuvo judesius, tačiau negalvojau apie tai, kad gali įvykti kas nors blogo. Buvo be galo įdomu. Gal nauja patirtis pastūmėjo mane ir toliau domėtis šiuo sportu.

R.M. Kas paskatino Tave šuoliui parašiu?

M.M. Mane traukia naujovių išbandymas, ekstremalumas, oro erdvės, todėl norėjau „savo kailiu“ patirti beribę - tik aš ir oras. Iššokusi jaučiausi lyg aukštesnė nei paprastas žmogus. Kai dar sėdėjau lėktuve ir mačiau, kaip kiti iššoka arba būna išstumiami, apėmė baimė: drebėjo rankos, o veidą paslėpiau po dirbtine šypsena. Atėjus laikui šokti, man trinktelėjo per nugarą ženklas, kad jau laikas palikti stabilų paviršių po kojomis. Vienas žingsnis - ir pajaučiau 3 sekundes laisvo kritimo. Tos 3 sekundės praėjo kaip 3 valandos, bet jausmas nenusakomas. Norėčiau iššokti ne iš 800 metrų aukščio, o iš 4 kilometrų. Esu stebėjusi, kaip tai atlieka profesionalai. Žinoma, šokti iš didesnio aukščio sudėtingiau.

R.M. Kaip į meilę lėktuvams reaguoja draugai, tėvai?

M.M. Draugai stebisi neeiliniu mano pomėgiu, tačiau tikri draugai visuomet palaiko.

Tėvai taip pat stebisi, kad turiu ryžto ir drąsos, reikalingos aviaciniam sportui. Jie mano, jog tai - mano pasirinkimo teisė. Mama visuomet pritarė. Su ja kalbėjausi iki šuolio parašiu likus vos dešimčiai minučių.

R.M. Kokie Tavo ateities planai?

M.M. Noriu gauti lakūno licenciją, „praeiti“ griežtą medicininį patikrinimą, D kitais metais - dalyvauti varžybose.

Pasak Mildos, dabar, žiemą, prastos oro sąlygos skraidymui, ir ji dažnai pasiilgsta vasaros, skrydžių ir draugiškos vaikų kompanijos. todėl palinkėjau Jai, kad neapleisčiau šios sporto šakos. Gal būt skraidymas Mildai taps daugiau negu hobis?

Rusnė Mikiškaitė, 2a klasė

Asmenybė

Žodynuose aiškinama, kad asmenybė - žmogus su ryškiais vidiniais bruožais. Kuo daugiau mokytojų - asmenybių, tuo įdomiau mokytis. Galime džiaugtis ir didžiutis, kad Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirba Mokytoja ZUZANA KANCLERIENĖ - asmenybė, kuri traukia, kuria žavimasi. Iš šalies žvelgiant atrodo, kad darbas mokykloje šiai Mokytojai - pomėgis, kuris neša ir skatina džiaugsmą. Su visais bendraujanti, kiekvieną užkalbinanti, mokanti pastebėti gera, nerūstaujanti dėl blogo, visada linksma, turinti daug draugų ne tik Lietuvoje ir Prancūzijoje, ypač besirūpinanti tais vaikais, kuriuos apleido tėvai - tokia Ji mums atrodo.

Tradiciniai „Klaustuko“ klausimai **Mokytojai Z.Kanclerienei:**

- 1.Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją?
- 2.Kas, Jūsų nuomone, mokytojas: profesija ar gyvenimo būdas?
- 3.Kokia buvote vaikystėje, paauglystėje, jaunystėje?
- 4.Ar teko patirti „bjauriojo ančiuko“ būseną?
- 5.Pirmoji meilė.
- 6.Pagal kokius kriterijus renkatės draugus?
- 7.Vertybės? Gėlės? Patiekalas? Spalva? Svajonė?
- 8.Ar yra (buvo) mokinys (-ė), kuriuo Jūs žavitės (žavėjotės)?
- 9.Iš kur semiatės energijos ir geros nuotaikos?
- 10.Labiausiai patikusi (-ios) knyga (-os)?

1. Prancūzų kalbos mokytoja tapau todėl, kad kažkada turėjau dvi šviesios atminties nepaprastas tos kalbos Mokytojas. Tarpukaryje jos buvo baigusios studijas viena Paryžiuje, Sorbonoje, o kita - Ženevoje. Kaip jos mokėjo pasakoti apie tas šalis, jų meną, istoriją, kultūrą! Kokios jos buvo reiklios - ačiū Joms. Aš nepaprastai jas mylėjau, raudojau, kai 1951 m. jas ištrėmė i Sibirą už „propagandą“ .Abi negrižo iš ten.

2. Jau 44 metai atveriu mokyklos duris kaip i dideli stebuklą. Į mokyklą einu kaip į šventę, į džiaugsmą.

3. Dėkoju Dievui už gyvenimą, o sunkią vaikystę ir jaunystę priimu kaip Jo dovaną.

4. Visada mėgdavau vaidinti, šokti, ką nors veikti. Šokau tautinius šokius mokykloje ir universitete, sportavau, mėgdavau ką nors organizuoti. (Net pabėgimus iš pamokų pavasarį. O kaip kvepia ievos gegužyje!)

5. Mano pirmąją meilę ištrėmė i Sibirą. Negrižo... sušalo..., o aš širdyje visą laiką nešioju jo didelių mėlynų akių žvilgsni.

6. Draugus myliu, bet esu jiems reikli.

7 .Didžiausia vertybė - tai meilė artimui, nes meilė viską atleidžia, nesmerkia, pakenčia, supranta. Myliu lauko gėles, daug jų auginu savo sode. Mėgstu vaisius ir daržoves, riešutus (kaip voverė). Esu vegetarė ir abstinėntė.

Spalvą - raudoną, gyvybės spalvą. Svajonu apie amžiną taiką pasaulyje ir žmonių širdyse.

8. Turiu daug mokinių, kuriais, žaviuosi, ir labiausiai būnu laiminga, kai jie tampa gerais žmonėmis.

9. Iš tikėjimo Dievu, Jo meile, Jo globa.

10. Visuotinė Prancūzijos enciklopedija, Biblija.

Dėkojame už atsakymus. Linkime kalėdinio stebuklo ir visų svajonių išsipildymo. Mes Jus mylime.

Rusnė Mikiškaitė ir Dovilė Staknytė, 1a klasė

Kaip Jums sekasi, klaustukietės?

Sugalvojome naują rubriką, nes per aštuonerius „Klaustuko“, gyvenimo metus buvusių redkolegijos narių buvo kelios dešimtys, o kaip jie gyvena - nežinome. Išklimės, kad naujoji rubrika patrauks ne vien jaunųjų žurnalistų akis.

Klausimus **Rūtai Karpičiūtei** pasiuntėme elektroniniu paštu, nes dabar ji gyvena Trakų Vokėje. Rūta Vilniaus Universiteto Teisės fakulteto penkto kurso studentė. Buvo puiki gimnazistė: ne tik labai gerai mokėsi, bet ir dainavo, dalyvavo visuose gimnazijos veiklos baruose, rašė interpretacijas Jaunųjų filologų konkursams, spėdavo parašyti ir „Klaustukui“. Stropi ir pareiginga, atidi kitam ir reikli sau - tokia Rūta buvo, yra ir manau, bus.

Birutė Paltanavičienė

„Klaustuko“ klausimus sugalvojo **Vilma Biekšaitė** (4ah).

1. Apie kokią profesiją svajojai būdama maža ir kaip svajonės keitėsi?

Nuo pat mažų dienų svajoju būti gydytoja. Šis noras buvo labai stiprus, nes buvau tikra dėl svajonės išsipildymo (ypač patiko chemijos, biologijos pamokos). Dabar neatsimenu kada tiksliai, bet, matyt, vienuoliktose klasėse, mano nuomonė apie medicinos studijas ir darbą šioje srityje pasikeitė. Tiesą sakant, net nežinau, kodėl. Tikrai neatsimenu jokio įvykio ar išgyvenimo, kuris įtakotų mano svajonės pasikeitimą. Turbūt natūralu, kad svajonės bėgant laikui keičiasi...

Nuo tada pradėjau galvoti apie teisininko profesiją. Dabar žinau, kad viena mano svajonių jau išsipildė.

2. Poeto Just. Marcinkevičiaus žodžiais tariant, tik kūryboje įamžiname savo gyvenimą. Ar savo darbą galėtum pavadinti kūryba (žinome, kad dar mokaisi, bet ir dirbi)?

Aš taip pat manau, kad tik kuriantis žmogus yra dvasingas žmogus, suprantantis savo gyvenimo prasmę bei jo žavesį. Žmogus ateina į šį pasaulį negalėdamas rinktis savo kūno, išvaizdos, tačiau dvasines savybes, gebėjimus, talentus, savo gyvenimo kryptį jis gali atskleisti, išsiugdyti ar pasirinkti tik per kūrybą.

Aš taip pat „įamžinu savo gyvenimą“ kūryboje. Aš kuriu kiekvieną dieną, nes darbas, kurį dirbu, yra kūryba, kurios pagrindas - logika, racionalumas bei kvalifikuotos žinios. Teisė socialine svarba prilygsta tokioms fundamentinėms, žmogiškumą išreiškiančioms kategorijoms kaip visuomenė, moralė, valstybė, kultūra ir kitos, nes ji padeda žmogui tapti žmogumi ne kaip biologinei rūšiai, o kaip socialinei būtybei, sugebančiai būti ne tik savaime, bet ir drauge su kitais. Taigi kūryba - tai ne tik meninės išraiškos darbas, ar ne?

3. Viena žymi Holivudo aktorė Monika Bellucci, pati norėjusi tapti advokate, kartą pašmaikštavo: „Dabar žinau, jog „advokatai“ ir „melagis“ skamba labai panašiai.“ Paneigtum, o gal patvirtintum šią nuomonę?

Žinoma, jog paneigiu šią nuomonę. Visų pirma, man šios dvi sąvokos visiškai neskamba panašiai, nes nematau tarp jų jokių panašumų. Taip turbūt gali teigti tik tie, kurie niekada nėra studijavę ar domėjęsi teisės mokslais. Tiek teisėjas, tiek prokuroras, advokatas ar bet kuris kitas teisininkas savo veikoje vadovaujasi įstatais bei teisine sąmone, kas, be abejojimo, reiškia teisingumą, visiškai priešingą kategoriją melui. Antra, advokatai, net ir būdami visiškai tikri dėl savo kliento kaltės, juos vis tiek gina remdamiesi teisės normomis (juk kiekvienas turi teisę į gynybą). Bet kokios melagystės, sukčiavimai ar gražios kalbos lengviausiai atsiskleidžia teisme, nes teisėjui šių „priedų“ nereikia. Teisėjas, priimdamas vienokį ar kitokį sprendimą, vadovaujasi tais advokato argumentais, kurie paremti teisės normomis, kurių pakeisti, paneigti ar sumeluoti niekas negali. Paprasčiau tariant, įstatymai yra „parašyti“, ir „palenkti“ į reikiamą pusę jų neįmanoma. O tai, kad vienas ar kitas advokatas labiau išmano savo darbą ir išteisina savo klientą ar kitaip laimi tam tikrą sprendimą, yra jo žinių teigiamas įvertinimas, o ne melo išraiška.

4. Ar jautiesi „savo rogėse“? Ar jau galėtum tarstelėti, jog atradai „savo vietą po saule“?

Taip, aš jaučiuosi „savo rogėse“, bet mano „vieta po saule“ dar ne ši. Žadu tikrai daugiau pasiekti.

5. Besimokydama gimnazijoje, dirbai „Klaustuko“ redkolegijoje, kūrei. Ar žurnalistinio darbo patirtis padėjo (padeda) Tau? Kaip?

Manau, kad padėjo, nes toks darbas bet koku atveju priverčia išmokti aiškiai ir logiškai dėstyti mintis. Be to, tai buvo kūrybinis darbas, o kūryba, kaip minėjau viename atsakyme, padeda žmogui gyvenime suvokti visa ko prasmingumą. Man patinka tai, ką studijuoju, tai, ką dabar dirbu, taip, kaip aš dabar gyvenu, nes man tai yra prasminga, vertinga, brangu. Dalis nuopelno tokiam mano apsisprendimui bei mąstymui, žinoma, priklauso „Klaustukui“.

**„Klaustukas“: dėkojame už atsakymus. Linkime sėkmės ir gerų švenčių. Ačiū, kad nepamiršote.
Jūratė Kuliešiūtė ir Agnė Deinaravičiūtė,
3b klasė**

Turinys

Gruodžio 1-oji tarptautinė AIDS diena

Tą dieną viso pasaulio bendruomenės dėmesys nukreiptas į AIDS problemą jau du dešimtmečius aktualią žmonijai. Nė vienas negalime jaustis visiškai saugiai, negalime būti tikri, jog ši problema nepalies mūsų šeimos, artimų žmonių ir mūsų pačių.

Mokslas vis dar bejėgis prieš ŽIV (žmogaus imunodeficito virusą) ir jo sukeltą AIDS ligą - nei vakcina, nei vaistai, galintys apsaugoti nuo ŽIV, dar neatrasti.

Noriu priminti, kad AIDS - liga, niokojanti žmogaus imuninę sistemą. o ŽIV perduodamas trim būdais: per kraują. per lytinius santykius, iš motinos - vaisiui ar per motinos pieną - naujagimiui.

Neužsikrėsime virusu naudodamiesi bendrais daiktais buityje, baseinuose, partyje; neužsikrėsime bendraudami, apsikabindami ar sveikindamiesi su viruso nešiotuju ar sergančiuoju, nes ŽIV yra neatsparus atmosferos poveikiui. Tikiu, kad žinojimas ir jūsų pasirinktas gyvenimo būdas apsaugos jus nuo šios ligos.

O žinias pasitikrinti galite atlikę ši testą.

Sigita Zalitienė, biologijos mokytoja

1. Kada išsivysčiusiose šalyse pirmą kartą buvo diagnozuotas ŽIV?

- a) 1959~1960 m.;
- b) 1979-1980 m.;
- c) 1989-1990 m.;
- d) 1999-2000 m.

2. Kokią organizmo funkciją veikia ŽIV?

- a) deguonies įsisavinimą ląstelėje;
- b) b) organizmo atsparumą infekcijoms;
- c) dujų difuziją plaučiuose;
- d) hemoglobino kiekio mažėjimą.

3. Kuris bendravimo būdas su ŽIV infekuotu mažiausiai rizikingas?

- a) naudojimasis bendrais stalo įrankiais;
- b) naudojimasis bendrais manikiūro įrankiais;
- c) c) intymūs santykiai;
- d) visi būdai yra vienodai pavojingi.

4. Kiek oficialiais duomenimis Lietuvoje yra infekuotų ŽIV?

- a) apie 100;
- b) apie 300;
- c) apie 500;
- d) apie 800.

5. Pažymėkite du būdus, kuriais perduodamas ŽIV:

- a) kraujasiurbių vabzdžių įgėlimai;
- b) motina perduoda vaikui žindymo metu;
- c) pirmosios pagalbos suteikimas kraujuojant;

d) bučiuojantis.

6. Kur (teoriškai) galima užsikrėsti ŽIV?

- a) stomatologo kabinete;
- b) b) baseine;
- c) kosmetologiniame kabinete;
- d) kavinėje.

7 .Kurioje šalyje 2002 m. vyko IV Europos ŽIV 1 AIDS konferencija?

- a) Lenkijoje;
- b) Švedijoje;
- c) Prancūzijoje;
- d) Lietuvoje.

8. Koks yra ryšys tarp ŽIV 1r AIDS?

- a) ŽIV po kurio laiko sukelia AIDS;
- b) AIDS po kurio laiko sukelia ŽIV;
- c) tarp jų nėra ryšio;
- d) ŽIV paplitęs Afrikoje, o AIDS -Europoje.

9. Pažymėkite tris ŽIV užsikrėtimo simptomus:

- a) padidėję limfmazgiai pažastyse;
- b) aukšta kūno temperatūra;
- c) viduriavimas;
- d) plaukų slinkimas.

10. Kuri liga nėra AIDS lydimoji?

- a) plaučių uždegimas;
- b) "vėžio" formos;
- c) skorbutas;
- d) peršalimas.

Ar tu žinai, kaip trokšta patirti gyvenimo pilnatvę sergantis?

Kiekvieną akimirką, kiekvieną sekundę man neišėjo iš galvos - kodėl?

Kodėl būtent Aš?

Kodėl visa tai atsitiko man?

Ar tu žinai, kaip nepakeliamą našta nešioja širdyje netekęs mylimojo?

Kiekvienas žingsnis man primena jį. Kiekviename kambaryje jis man šypsojosi ir buvo laimingas. Kiekvieną rytą atsibudusi bijau atmerkti akis - bijau nerasti jo akių... Visi daiktai, kuriuos jis lietė, rodos, sklaidžia jo rankų šilumą. Viskas, kur aš einu, ką aš darau, ką paliečiu, man primena jį...

Ar tu jautei, ką jaučia tas, kurį atstūmė, pasmerkė vienatvei tie, kurie mylėjo?

Ar tu jautei, ką jaučia tas, aplink kurį tvyro nuolatinė baimė - kiek man dar liko?

O taip norėtusi užuojautos, tegu nors paties mažiau šio dėmesio...

Paprasto, visiems įprasto apsikabinimo. Būtų lengviau išverti. Man vienam susitaikyti su tuo be galo sunku... jei nors kas nors nebijotų manęs apkabinti...

Ar tu galėtum atleisti tam, kuris tau meilės akimirką, perdavė mirtimi alsuojantį ŽIV?

Nekenčiu jos... nekenčiu kiekviena savo kūno ląstelių. Jei tik būčiau žinojęs, jei tik nujautęs... nekenčiu, nekenčiu viso pasaulio...

Ar tu galėtum atleisti motinai, kuri savo iščiose išaugino užkrėstą gyvybę ir nulėmė jos gyvenimo trukmę?

Ar tu žinai?

Ar tu jautei?

Ar tu gali?

Simonui Daukantui - 210

Šių metų spalio 28 d. sukako 210 metų, kai gimė Simonas Daukantas - istorikas, folkloristas, vertėjas.

Paminėti šio iškilaus Šviečiamajo amžiaus veikėjo jubiliejų buvome pakviesti į gimnazijos skaityklą, kur humanitarinių klasių moksleiviai (jų mokytoja B.Paltanavičienė) surengė popietę „Strofa Simonui Daukantui“. Šventinės popietės metu Vilma Biekšaitė (4h) nuosekliai „keliavo“ per S.Daukanto gyvenimo datas ir darbus, o E.Jovaišis, N.Paukštys (2a) ir Ž.Narkevičius (1a) deklamavo A.Puišytės ir J.Vaičiūnaitės eilėraščius S.Daukantui.

Renginio metu turėjome progą prisiminti svarbiausius S.Daukanto darbus. Juk 1822 m. šis mokytojas Tاس parašė pirmą istorijos veikalą lietuvių kalba „Darbai senųjų lietuvių ir žemaičių“, kuriame ypatingą dėmesį skyrė gimtajai kalbai: vartojo daug gyvosios kalbos žodžių, vengė skolinių, vaizdingai aprašė gamtą ir žmones. Apie 1834-uosius S.Daukantas baigė stambiausią savo darbą „Istorija žemaitiška“. Mums, moksleiviams, geriausiai žinoma šio rašytojo knyga - "Būdas senovės lietuvių, kalnėnų ir žemaičių". Tai savotiška senųjų lietuvių kultūros istorija, lyg himnas laisvam žmogui ir laisvai tautai. Žmonės čia vaizduojami gražūs, išdidūs, taurios sielos, nežinantys, kas yra nelygybė. Valstybė laikoma aukščiausiu istorijos pasiekimu. O kaip gražiai S.Daukantas rašo apie gimtąją kalbą, vadindamas ją „žaliaja bruknele“, kuri, „nuo speigų apšarmojusi, lig šiai dienai tebežaliuoja“.

S.Daukantas gyveno, kai Lietuvos Respublika neturėjo nei vardo, nei titulų, nei savarankiškumo. O gyventi reikėjo. Turėjo įsiterpti į bajorų luomą, kad galėtų baigti universitetą, privalėjo prisitaikyti prie okupantų, kad galėtų tyrinėti pirminius Lietuvos istorijos šaltinius, o paskui parašytų ir paliktų mums Istoriją. Visus savo uždirbtus pinigus šis taurus žmogus paaukojo, visą savo sveikatą - vardan Lietuvos. S.Daukantas nerado sau geresnio vardo kaip Vargo pelė. Pagal šį vardą galima spręsti apie Žmogaus gyvenimo būdą. O dvasia? Išdidi: S.Daukantas, „mokytojas žemaitis“, pirmasis kategoriškai pasipriešino lietuviybės ir lenkybės suplakimui. Jis reiškė naujų laikų lietuviškumo sampratą: „lietuvis yra ne kiekvienas LDK pilietis, o tik lietuviškai kalbantis žmogus“ (V.Kubilius).

Renginio metu skaitykloje veikė S.Daukanto kūrinų paroda, buvo eksponuoti straipsniai, knygos apie S.Daukanto gyvenimą ir veiklą. U a klasės moksleiviai buvo paruošę standus, kurie ne tik akį traukė, bet ir informacijos teikė. Renginys paliudijo, jog S.Daukanto požiūris į tautiškumą bei patriotizmą aktualus iki šių dienų.

Kornelija Vietaitė, 3a klasė

[Turinys](#)

Gimnazijų moksleivių tarybų susitikimas Garliavoje

Žiema ne juokais įsisiautėjo. Ryte vis sunkiau keltis, o vakarai tokie trumpi... Nuotaika niūri, vis dažniau norisi tinginiauti, nieko neveikti. Ir štai -lyg perkūnas iš giedro dangaus - kvietimas į gimnazijų tarybų susitikimą.

Išvykome ankstyvą šeštadienio rytą, prieš tai visą savaitę ruošę prisistatymą, galvoję, ką įdomaus apie save papasakoti galime.

Garliavos J.Lukšos gimnazijoje mus šiltai sutiko. Vaikščiojome po gimnaziją, aplankėme J.Lukšai skirtą muziejų, gražiausius kabinetus. Vėliau susitikome su kitų gimnazijų moksleiviais Aktų salėje, kur prisistatė gimnazijų tarybos. Susitikime dalyvavo moksleiviai iš šešių gimnazijų: Kėdainių Šviesiosios, Šakių „Žiburio“, Kauno Technologijos universiteto gimnazijos, Jonavos Senamiesčio, mes ir šeimininkai. Gavome žodi ir mes. Papasakojome apie savo moksleivių tarybos veiklą, organizuojamas akcijas bei renginius. Išgirdome daug naujų ir įdomių dalykų, kai ką mėginsime daryti ir savo mokykloje.

Po sočių pietų rinkomės į diskusijų klubus, kur kalbėjomės apie renginių organizavimą, narkotinių medžiagų prevenciją, budėjimą mokykloje ir t.t. Pristatę diskusijų išvadas, pasirašėme bendradarbiavimo sutartis.

Tokia buvo rimtoji susitikimo dalis. Po jos mūsų laukė tikros linksmybės - moksleivių ruoštos programos ir diskoteka, kurios didžiąją dalį praleidome dainuodami moksleiviškas dainas.

Mūsų delegaciją sudarė 10 žmonių: 1 b klasės moksleiviai L.Dagytė, A.Kuliešiūtė, V.Čijunskytė, T.Paska, 1 e klasės K.Repečka, J .Jonelis bei mokytojos J.Martyncevienė ir I.Mačėnienė.

Dabar jau žinome - galime padaryti daug gerų ir gražių dalykų patys, nelaukdami, kol juos už mus padarys kas nors kitas. To ir sieksime.

O kol kas lauksime naujų susitikimų. Jau esame pakviesti į kėdainiečių Karnavalą, kuris vyks gruodžio 29 d.

Komanda

Turinys

Žavus, draugiškas ir... sportiškas. Kas?

Edgaras Galdikas, mūsų gimnazijos vienuoliktokas. Jo vardą girdėję daugelis. O kaipgi kitaip? Ar dažnas gali tiek daug laiko skirti sportui? Džiugu, kad sėkmė nesusisuko šiam vaikinui galvos - jis išliko toks pat paprastas ir draugiškas.

Pokalbio pradžioje Edgaras šiek tiek nervinosi, negalėjo suprasti, kodėl mes, „klaustukiečiai“, nusprendėme parašyti apie jį laikraštyje. Mat kylanti sporto žvaigždutė dar tik pratinasi prie įkyrių žurnalistų... (juokiamės).

Jau vaikystėje Edgaras buvo tikras padauža, niekaip negalėjo nustygti vienoje vietoje, jam būtinai reikėjo viską pamatyti, sužinoti ir pačiam patirti.

- Pasak mamos, buvau kaprizingas, viskuo domėjausi. Niekada neužsičiaupdavau, kalbėdavau ir kalbėdavau. O kas dėdavosi parduotuvėse?!

(Juokiasi). Nuolat šantažuodavau mamą: verkdavau iki pamėlynavimo, kad nupirktų norimą žaislą, su kuriuo eidavau ir į lovą.

Pamažu Edgaras mažų dienų žaidimus ėmė keisti į sportinius.

- Atsimenu, vasarą aikštėj su draugais dažnai spardydavome kamuolį. Žaisdavome krepšinį. Pirmoji sporto šaka, kuria rimtai susidomėjau, buvo orientacinis sportas. Dar iki šiol atsimenu, kaip, dalyvaudami pirmose varžybose, pasiklydome ieškodami punktų. Buvo ir išgąščio, ir ašarų.

Labai knietėjo sužinoti, kaipgi Edgaras susidomėjo lengvąja atletika. Pasirodo, prieš trejus metus mokytoja B.Petronienė pakvietė vaikiną dalyvauti keturkovės varžybose. Nuo to laiko, pats to nepastebėdamas, pradėjo lankyti lengvosios atletikos treniruotes pas trenerę Liudą Tichonovą.

- Labiausiai didžiavausi, kai Lietuvos jaunučių varžybose 1500 m. distancijoje užėmiau 4 - ją vietą. Žinoma, esu užėmęs ir prizinių vietų, turiu keletą taurių, pluoštą diplomų ir nemažai medalių.

Nenuostabu, kad vaikinui reikia daug energijos, ypač sportininkui. O kas gi suteikia energijos?

Pasirodo, Edgaras - tikras smaližius, mėgsta įvairiausių saldumynus: šokoladą, saldinius, tortus...

Kaip Edgaras jaučiasi prieš varžybas?

- Kaip ir kiekvienas sportininkas, jaudinuosi, jaučiu, kaip kraujuje kyla adrenalinas. Tačiau šis jausmas nuostabus ir man labai patinka.

O koks gi pergalės receptas? Pasak vaikino, svarbiausia - pasitikėti jėgomis, pasikliauti sveiku protu, jausti trenerių, draugų palaikymą, susikaupti ir daryti tai, ką labiausiai mėgsti - bėgti!

- Mėgstu bėgti, nes tai - individuali sporto šaka. Puikiai jaučiuosi, kai laimiu. Tada atsiperka visas sunkus, varginantis darbas.

Smalsu, ar pakanka laiko ruošti pamokoms, laisvalaikiui?

- Mokslai nukenčia, bet stengiuosi, nes žinau, kad kitąmet - egzaminai. Laisvalaikiu kartais nulekiu į klubą, kartais į kiną, mėgstu muziką. Labai patinka jūra, galiu ilgai sėdėti kopose, žiūrėti, kaip jūros bangose skęsta saulė. (Pasirodo, Edgaras dar ir romantikas! Tokių reta.)

Keista, bet Edgaras savo ateities su sportu sieti neketina. Galvoja apie studijas universitete, norėtų studijuoti aviaciją, ekonomiką ar kitus tiksluosius mokslus.

Po pokalbio susimąstėme ir ilgai žavėjomės Edgardo nuoširdumu, atvirumu, draugiškumu.

Tikime, kad šis vaikinys pasieks savo tikslą.

Agnė Deinaravičiūtė ir Aistė Dainauskaitė, 3b klasė

Sporto kaleidoskopas

Ar žinai, kad šį rudenį, kaip jau keletą metų iš eilės, mokyklos sporto salėje vyko varžybos Lietuvos kūno kultūros ženkleliui gauti ir kad savo jėgas išbandyti pasiryžo net 16 moksleivių? Vieniems sekėsi geriau, kitiems - prasčiau, tačiau nė vienas neliko be apdovanojimo.

Ar girdėjai, kad geriausių rezultatų pasiekė 3a klasės moksleivis **Edgaras Galdikas**? Jis gavo aukso ženklelį su ažuolo vainiku! Įveikęs visas fizines rungtis, Edgaras surinko maksimalų taškų skaičių - 35. Čia tai tikras sportininkas!

Aukso ženklelį su ažuolo šakele gavo - **Aivaras Virganavičius** (2c) ir **Simona Gliebutė** (2a).

Aukso ženklelį gavo Aneta Zajančkovskaja (Trakų vid. mokykla), **Renata Vladimirenko** (4aR), **Galina Ribnikova** (8a), **Komelija Mankevičiūtė** (8b), **Edita Cijūnėlytė** (1d), **Natalija Matušova** (1b), **Lina Kvietkauskaitė** (2b), Ignas Leščinskis (Trakų vid. mokykla), **Edgaras Krasavcevas** (1b).

Sidabro ženklelį su ažuolo šakele gavo **Ignas Agintavičius** (2a), **Erika Naujokaitytė** (8b) ir **Gytė Lauruševičiūtė** (4aR).

Sidabro ženklelį gavo **Kipras Vieta** (1b).

Gal norėtum ir Tu išbandyti savo jėgas? Žinok, jau šį pavasarį Tavęs lauks kūno kultūros ženkleliai. Netingėk ir nebijok, tiesiog ateik, pamatyk ir nugalėk!

Informuojame, kad baigėsi krepšinio maratonas. Savo laimę išbandė šie sportininkai:

Mantas Gaižauskas (1d) surinko 40 taškų,
Artūras Mečkovskis (3a) surinko 33 taškus,
Žaneta Stefanovič (3c) surinko 32 taškus,
Laurynas Kuzborskis (4aR) surinko 29 taškus,
Albertas Zinevič (2b) surinko 29 taškus,
Vytautas Pupeikis (3c) surinko 28 taškus,
Tomas Steponavičius (4aR) surinko 28 taškus,
Mantas Orintas (4bR) surinko 28 taškus,
Aušrinė Alešauskaitė (2c) surinko 26 taškus,
Paulius Kalenda (2a) surinko 23 taškus,
Ignas Agintavičius (2a) surinko 19 taškų,
Tadas Bačėnas (2a) surinko 13 tšk.

Jūratė Kuliešiūtė ir **Agnė Deinaravičiūtė**, 3b klasė